

Rozważania księdza Jacka...

To miał być ostatni dom, którego budowę nadzorował pan inżynier. Zaraz po jej ukończeniu miał przejść na zasłużoną emeryturę. I dlatego pierwszy raz w życiu przestało mu zależeć. Zamówił przeterminowany cement, kable, gniazdko i rurki z przeceny, używaną stolarkę okienną i dachówkę po okazyjnej cenie, ale tak słabą, że kruszyła się w palcach. Nie dopilnował robotników. Było mu obojętne, że ściany nie trzymają pionu, drzwi się nie domykają, z kranu wciąż kapie, a z kanalizacji cuchnie. Przyszedł dzień oddania domu do użytku. Prezes firmy budowlanej trzymał klucze do dopiero co zbudowanego domu.

Panie inżynierze, odchodzi pan na emeryturę - zwrócił się nieoczekiwanie do nadzorca budowy. - A ponieważ przez całe lata tak oddany był pan naszej firmie i tak solidny, postanowiliśmy to docenić. Ten dom, ostatni zbudowany pod pana nadzorem, to prezent naszej firmy dla pana, wraz z najlepszymi życzeniami: spokojnej emerytury! Gdybyż wiedział, że ten dom będzie jego, że buduje dla siebie...

Bardzo piękne jest to porównanie Rycerstwa Niepokalanej do domu. MI, to rzeczywiście coś więcej, niż tylko grupa czy stowarzyszenie. MI ma być domem. Dom jest miejscem, które daje schronienie i odpoczynek, w którym człowiek czuje się potrzebny i bezpieczny. Dom jest częścią człowieka. Tak właśnie rycerze powinni traktować MI, przeżywać swoje rycerstwo, jako dom zbudowany miłością Jezusa i Maryi.

Są więc wakacyjne intencje MI wezwaniem do odpowiedzialności za budowanie domu Rycerstwa Niepokalanej. Każda modlitwa, post, ofiara, każdy dobry uczynek, przyozdabia ten dom na chwałę Bożą. I tak, jak pamięć o domu jest źródłem otuchy dla tych, co są sponiewierani życiową pielgrzymką, zaangażowanie w Rycerstwo jest dla miłośników Niepokalanej ulgą, radością i wychnieniem.

Z rodzinnego domu człowiek wynosi swoją wiarę, kulturę, obyczaje i podstawowe umiejętności życia. To dom rodzinny kształtuje charakter i poglądy człowieka od pierwszych chwil jego życia. Rycerstwo Niepokalanej jest naszą szkołą miłości Chrystusowej. Matką, nauczycielką i wychowawczynią na drodze naśladowania tej miłości jest pierwsza uczennica wierności Chrystusowi, Jego i nasza Matka.

MATERIAŁY FORMACYJNE

DLA WSPÓLNOT
RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

LIPIEC 2017

STO LAT HISTORII, STO LAT MISJI

Intencja modlitewna na lipiec:

Aby Rycerstwo Niepokalanej było domem dla wszystkich szukających miłości Chrystusa i czułości Maryi.

Pismo Święte:

Jr 31,3

Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie łaskawość.

J 2,1-5

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?» Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie».

Nauczanie Kościoła

Ojciec Święty Franciszek, Adhortacja apostołska "Evangelii Gaudium".

Każdy człowiek jest przedmiotem nieskończonej czułości Pana i zamieszkuje On w jego życiu. Jezus Chrystus przelał swoją cenną krew na krzyżu za tę osobę (EG 274).

Maryja jest Tą, która potrafi przemienić stajnię dla zwierząt w dom Jezusa, ze skromnymi pieluszkami i z olbrzymią czułością. Ona jest pokorną służebnicą

Ojca, wzruszającą się, kiedy Go wielbi. Maryja jest uważną przyjaciółką, która czuwa i troszczy się, aby nie zabrakło wina w naszym życiu (EG 286).

Istnieje styl maryjny w działalności ewangelizacyjnej Kościoła. Za każdym razem, gdy spoglądamy na Maryję, znów zaczynamy wierzyć w rewolucyjną moc czułości i miłości. W Niej dostrzegamy, że pokora i delikatność nie są cnotami słabych, lecz mocnych, którzy nie potrzebują źle traktować innych, aby czuć się ważnymi. (...) Maryja umie rozpoznawać ślady Ducha Bożego w wielkich wydarzeniach, a także w tych, które wydają się nieuchwytnie. Kontempluje tajemnice Boga w świecie, w dziejach i w życiu codziennym każdego i wszystkich. Jest niewiastą modlącą się i pracującą w Nazarecie, i jest również naszą Panią gotowości, która opuszcza swoje miasteczko, by «z pośpiechem» (Łk 1, 39) pomóc innym. Ta dynamika sprawiedliwości i czułości, kontemplacji i wyruszania ku innym – to wszystko czyni z Niej kościelny wzór dla ewangelizacji. Prosimy Ją, by swoją matczyną modlitwą pomogła nam, aby Kościół stał się domem dla wielu, matką dla wszystkich ludów, i aby umożliwiła narodziny nowego świata (EG 288).

Z Pism św. Maksymiliana

Przemówienie o. Maksymiliana pt. „Wola jest istotą miłości Niepokalanej, ale uczucie wzmacnia wolę”, Konferencje świętego Maksymiliana Marii Kolbego, nr 238.

Taka dusza, która naprawdę kocha Niepokalaną (...) cały dzień, w nocy, kiedy nie może zasnąć lub gdy się przebudzi, wzbudza akty strzeliste. Może sobie taka dusza pozwolić na czułości i zapytać: Mamusiu moja, czy Ty mnie kochasz? Nikt tego nie widzi ani słyszy, a wewnątrz duszy jakżeż Niepokalana odnawia i odświeża miłość. Co mam zrobić, żeby Ją kochać? – będzie dalszym pytaniem. Ile wówczas światła przyjdzie do duszy! Nie myślm, że tylko my będziemy mówić; Ona też będzie do nas przemawiać, bo jest w duszy.

Wyjaśnienie tekstów

Tekst z księgi proroka Jeremiasza był skierowany do Izraela (a dokładniej do królestwa Judy) i dotyczy obietnicy, że Bóg nie opuści Swego ludu. Prorok Jeremiasz zapowiadał Izraelitom głównie klęski (co wypełniło się w postaci niewoli babilońskiej), dlatego tak wyjątkowe są te słowa wskazujące, że znów odczuwają, że Bóg się nimi cały czas opiekuje.

Fragment Ewangelii wg św. Jana to pierwsza część relacji z wesela w Kanie Galilejskiej. Podkreśla rolę i zaszczytne miejsce Maryi – Matki Kościoła. Wino

jest w nim starotestamentowym symbolem miłości oblubienicy. Odwołuje się też do niego Ojciec Święty Franciszek w swoim rozważaniu o miłości Maryi i Jezusa do każdego człowieka, która to miłość ma nas rozpalać do działalności ewangelizacyjnej i umacniać w drodze.

Rozważanie

W naszym życiu nie ma większej potrzeby, niż potrzeba bycia kochanym. Karty Pisma Świętego wypełnione są wyznaniem miłości Boga – skierowanymi najpierw do Narodu Wybranego, do Kościoła, wreszcie do każdego człowieka. Słowa o “miłości odwiecznej” zapisane u Jeremiasza są tak proste, a jednocześnie niepodważalne – głęboko dotykają serca tą najwspanialszą prawdą – Bóg kocha człowieka. Nieskończenie. “Zamieszkuje w życiu” każdego z nas, a w Swoim Synu oddał nam wszystko – ukazuje to Tajemnica Krzyża i Zmartwychwstania. My też jesteśmy wezwani do powstania z upadku grzechu i do życia. Wiemy jednak, że nie jest to łatwa droga. Dotyka nas grzech, pokusa, samotność... Dlatego Jezus już w Kanie Galilejskiej wyraźnie pokazał, do kogo mamy się zwracać, kiedy z miłością w naszym życiu (do Boga, do innych, do siebie samych) jest coś nie tak – to Maryja z czułością wstawia się za nami do Syna. A nam przypomina, że mamy zrobić “cokolwiek On powie” – wtedy może się przydarzyć cud odnowy naszej miłości, naszego życia. Niepokalana uczy nas też, jak możemy tę miłość pomnażać – czerpiąc siły z modlitwy i kontemplacji mamy iść do braci, dzielić się tym, co sami od Boga otrzymaliśmy. I chyba żaden święty tak pięknie nie mówił o czulej miłości Maryi, jak św. Maksymilian! Zaufajmy mu – rozmawiajmy z ukochaną Matką – mówmy do Niej i słuchajmy. Tylko trwając blisko Jezusa i Maryi możemy zdobyć przekonanie o ich miłości do nas i dopiero wtedy wskazać drogę szukającym, wątpiącym...

Pytania

1. W jaki sposób doświadczam miłości i czulej opieki Jezusa i Maryi w moim życiu?
2. Jak przejawiała się czuła miłość Maryi wobec Jezusa? Na czym polega Jej troska wobec każdego z nas? Czemu uczy nas Jej postawa?
3. Czy rzeczywiście rozmawiam z Maryją, z Jezusem? Jak wyglądają te moje rozmowy?
4. W jaki sposób mogę świadczyć o czulej miłości Boga do człowieka i o troskliwej opiece, jaką ma dla nas Jego Matka?
5. Co najbardziej zachwyca mnie w miłości Boga? Jakie słowa z powyższych fragmentów najbardziej mnie poruszyły?